

ת"ד 4459/11/15 - מדינת ישראל נגד ימאמה ח'יר

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

ת"ד 4459-11-15 מדינת ישראל נ' ח'יר

11 יולי 2018

לפני כבוד השופטת אסתר טפטה-גרדי

בעניין: 1 מדינת ישראל

באמצעות עו"ד אייל עמאר

המאשימה

נגד

1 ימאמה ח'יר

הנאשמת

באמצעות עו"ד קאסם הלאל

גזר דין

1. הנאשמת הורשעה, על פי הודאתה, בעבירות של התנהגות הגורמת נזק, סטיה מנתיב נסיעה, נהיגה בקלות ראש וגרימת חבלה של ממש.

2. בהתאם לכתב האישום, ביום 9.6.15, סמוך לשעה 18:30, נהגה הנאשמת ברכב פרטי, משא סגור, מסוג "אאודי", מ.ר. 3496146, בכביש גישה לבית ג'אן, מכיוון פקיעין לכיוון בית ג'אן.

אותה עת, בכיוון הנגדי לכיוון נסיעת הנאשמת, נסע רכב פרטי מסוג מזדה, מ.ר. 8667659. הנאשמת נהגה ברשלנות בכך שתוך כדי נסיעה, סטתה מנתיב נסיעתה שמאלה, תוך חציית קו הפרדה רצוף, התנגשה במזדה, וכתוצאה מכך כלי הרכב הסתובבו ונעצרו. כתוצאה מהתאונה חמישה אנשים נפגעו, כאשר נהג המזדה, סויד באסם, נחבל חבלה של ממש. בין היתר אובחנו שברים בסטרנום, שבר מרוסק בצוואר הירך הימני, שבר תת ראשי של הירך השמאלי וחתך במצח נתפר. ביום 13.6.15 עבר שחזור פתוח עם קיבוע בפלטה ובברגים של שבר אנטרסופראקונדילר צד שמאל ושחזור סגור וקיבוע תוך לשדי צד ימין. כלי הרכב המעורבים ניזוקו.

3. המאשימה עתרה לעונש שיכלול **מאסר בפועל, בדרך של עבודות שירות, ופסילה שלא תפחת מ - 30 חודשים**. לשיטתה, במקרים כגון דא, מתחם הענישה כולל מאסר בפועל הנע בין 3 ל - 12 חודשים ופסילה בפועל שבין 40 חודשים ועד 6 שנים.

הוטעם כי כתב האישום מייחס לנאשמת עבירות חמורות מאוד, תאונת דרכים הכוללת חבלה של ממש. מצבו של הנהג המעורב בתאונה קשה, והוא שהה באשפוז מה - 9.6.15 - 21.6.15. לשיטתה, כעולה מהפסיקה, במקרים בהם נגרמו חבלות, אשר אך כפשע ביניהם לבין גרימת מוות, יש הצדקה להקיש מן העונש המינימלי הנגזר בעבירה של גרם מוות ברשלנות, 6 חודשי מאסר בפועל, ולהשית מאסר. המאשימה הפנתה בעניין זה לרע"פ 2564/12 **יחיאל קרני נ' מדינת ישראל**, שם, בתאונת דרכים שנגרמה כתוצאה מאי ציות לרמזור אדום, ונגרמו בה חבלות של ממש, דימום בגזע המוח, נגזרו על הנאשם 3 חודשי מאסר ו - 40 חודשי פסילה.

צוין כי הנאשמת הוציאה רישיון נהיגה בשנת 2003, ועברה התעבורתי נקי לחלוטין.

4. הנהג המעורב, מר סוויד, העיד כי מצבו הנפשי והפיזי אינו שפיר ומסר כי פציעתו גרמה לפגיעה באשתו ובילדיו. הוא סובל משברים בשני הרגליים, עבר לפחות כ - 6 ניתוחים, רגלו קוצרה ב - 5 ס"מ והוא מצוי עד היום בטיפול ומשתמש בקביים למרחקים ארוכים. כן מסר כי הנאשמת קרובת משפחתו, מאותו הכפר, ולגישתו, יש לשלול את רישיונה.

5. ההגנה עתרה מנגד לפסילה מותנית וקנס בלבד והגישה פסיקה תומכת.

הוטעם כי יש למקם את רשלנותה של הנאשמת ברף הנמוך מהטעמים הבאים:

א. התאונה ארעה בכביש מפותל ותלול, הכולל סיבוב חד, כשבצד ימין של הכביש, כעולה מצילום הבוחן (נ/1), מכוסה הכביש שיירי בטון שהותירו מערבלי בטון, בעת הגיעם לסיבוב. מפאת הסכנה, הנהגים הנוסעים במקום מתרחקים מצד זה של הכביש, וכך פעלה גם הנאשמת.

ב. רכב ה"מזדה", שהגיע בנתיב הנגדי לנאשמת, נסע במהירות מופרזת, אך נהגו לא נחקר.

ג. רישיונה של הנאשמת הושב לה כשבוע לאחר התאונה, לאחר שנמצא כי רשלנותה אינה מצויה ברף הגבוה וכי אחריותה לתאונה נמוכה.

ד. הנהג המעורב הגזים בעדותו באשר לתוצאות התאונה, ונראה באירועים, ללא קביים.

צוין כי יש לשקול לקולא את נסיבות חייה החריגות של הנאשמת, אשר איבדה את ביתה, בת ה - 7, בתאונת דרכים, מול עיניה, לאחר שרכב שיצא מחניה דרס אותה למוות. האב, רופא, שהיה גם הוא במקום התאונה, ניסה לבצע בה החייאה, אך לשווא. מאז התאונה פועלים הנאשמת ובעלה למיגור תופעת הקטל בכבישים, והקימו לזכר בתם מועדון "אור ירוק", בבית ג'אן. בנוסף, תרמו השניים את הפיצוי הכספי שניתן להם על מות ביתם לנזקקים בכפר ולמוסדות חינוכיים.

6. הנאשמת העידה לפני והביעה חרטה על האירוע. בעלה של הנאשמת ביקש להקל בעונשה בציינו כי הנאשמת איבדה את אחיה בצבא, בשנת '88, אמה נפטרה בגיל צעיר, לאחר התמודדות עם מחלת פרקינסון וככל שרישיונה יישלל, תמנע ממנה אפשרות יציאה לעבודה בכפר, והיא עלולה להתמוטט נפשית.

חומרת העבירה, הערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה ומידת הפגיעה בו

7. צירופן יחד של העבירות המיוחסות לנאשמת, התנהגות הגורמת נזק, סטיה מנתיב נסיעה, נהיגה בקלות ראש וגרימת חבלה של ממש מעמיד את המקרה ברף חומרה גבוה. בנהיגה מסוג זה יש משום פגיעה בביטחון הציבור ובשלומם כשבנסיבות התאונה נפגע הנהג המעורב חבלה של ממש ונזקק לטיפול רפואי.

על חשיבותה של ענישה מרתיעה בתאונות דרכים, בהם נגרמות חבלות ופציעות חמורות, עמד בית המשפט ברע"פ 2564/12 יחיאל קרני נ' מדינת ישראל:

"תאונות דרכים גובות קורבנות בגוף ובנפש מדי יום, וחלקה של מערכת המשפט לא יפקד מן המערכה נ' תאונות הדרכים... לענישה הולמת תפקיד חשוב לא רק במקרים בהם גורמות תאונות הדרכים לקורבנות בנפש, אלא אף במקרים בהן נגרמות חבלות ופציעות, ובפרט כאשר חבלות ופציעות אלו חמורות הן".

מדיניות הענישה

8. בעפ"ת **21227-07-16 משה נ' מדינת ישראל** - המערער הורשע בעבירות של גרימת תאונת דרכים, נהיגת רכב בקלות ראש וברשלנות, סטייה מנתיב, גרימת חבלה של ממש, נהיגה במהירות בלתי סבירה, ונהיגה במהירות מופרזת. המערער, בזמן התאונה נהג חדש, כבן 17, ולנהגת הקטנוע נגרמו חבלות קשות. בית המשפט המחוזי אימץ את גזר הדין של בית משפט קמא - 6 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, 7 חודשי מאסר על תנאי, פסילה לתקופה של 36 חודשים, פסילה מותנית ל - 6 חודשים, למשך 3 שנים, קנס בסך 1,000 ₪ והתחייבות. בית המשפט קמא ציין כי מתחם הענישה ביחס לעבירה של גרימת תאונת דרכים שבעטיה נגרמו לנפגע חבלות של ממש נע בין שלושה חודשי מאסר בפועל לתשעה חודשי מאסר בפועל, לצד פסילת רישיון בין שלושה חודשים לשנתיים ואף למעלה מכך, כאשר קביעת העונש ההולם בתוך המתחם תיעשה בהתחשב במידת הרשלנות ובחומרת החבלות שנגרמו לנפגע. בקשת רשות ערעור נדחתה.

9. ת"ד **6469-06-15 מדינת ישראל נ' אבו דיאב** (8.5.18) - הנאשם הורשע בעבירות של חבלה של ממש תוך נסיעה על המדרכה, במהירות בלתי סבירה וללא ביטוח תקפה. הנאשם נהג באופנוע, עלה על מדרכה ופגע בהולך רגל. להולך הרגל נגרמה חבלה של ממש, שברים ב- 5 צלעות, קרע בדרגה 1 בטחול, דימומים באונה הקדמית מימין ומשמאל ועוד. הנאשם בן 23, לחובתו 4 הרשעות קודמות. כב' השופט שרית זוכוביץקי - אורי קבעה כי פגיעת רכב בהולך רגל על מדרכה, בקלות ראש ובמהירות שאינה מתאימה לנסיעה מהווה רשלנות גבוהה והחבלות גם הן חמורות. על הנאשם נגזרו מאסר בפועל ל - 45 יום, שירוצה בעבודות שירות, פסילה לתקופה של 10 חודשים, מאסר מותנה 3 חודשים, למשך 3 שנים ופיצויים לנפגע בסך 4,000 ₪.

10. בעפת (מרכז) **30028-12-15 גד ברכה נ' מדינת ישראל** (30.1.17) - המערער, נהג משאית, הורשע, לאחר שמיעת ראיות, בעבירות של נהיגה בחוסר זהירות וגרם תאונה בה נחבל אדם חבלה של ממש. המערער לא שמר מרחק ופגע במשאית שלפניו, אשר הביאה לקטיעת רגלו של הנוסע שישב לצדו ולחבלות נוספות. בית המשפט המחוזי המיר את עונש המאסר בעבודות שירות, למשך 5 חודשים, שגזר בית משפט קמא, בצו של"צ בהיקף של 400 שעות ובצו מבחן לחצי שנה, ואת הפסילה שנקבעה למשך 4 שנים קיצר לתקופה של 11 חודשים והותיר את המאסר המותנה למשך 10 חודשים. צוין כי מדובר ברשלנות ברף נמוך, בשילוב חלופי הזמן ונסיבותיו האישיות החריגות של המערער ועל רקע המלצתו החד משמעית של שירות המבחן בדבר תפקודו והשפעת התאונה ותוצאותיה כמו גם הענישה שהושתה עליו ועל משפחתו.

11. ברעפ **11917/05 סיוון צפריר נ' מדינת ישראל** - הורשע המבקש בעבירות של גרימת נזק לאדם או לרכוש, נהיגה ברשלנות, סטייה מנתיב וגרימת חבלה של ממש. בנסיבות, רכב המבקש סטה ברשלנות מנתיבו ופגע ברכב המעורב, בנתיב הנגדי, נפגעו המבקש ושתי נוסעות ברכבו, בנוסף לבתו אשר נחבלה חבלות של ממש. נהגת הרכב המעורב אף היא נחבלה חבלות של ממש ונזקקה לפינוי במסוק מזירת התאונה. המעורבים בתאונה החלימו באופן מלא ועברו של המבקש נקי. בית משפט קמא גזר על המבקש פסילה למשך 24 חודשים, פסילה על תנאי

לתקופה של 12 חודשים וקנס בסך 2,000 ₪. הערעור ובקשת רשות ערעור נדחו.

12. **בעפ"ת (ב"ש) 11367-10-13 בריגה נ' מדינת ישראל** (מיום 28.11.13), נדחה ערעורה של נאשמת שהורשעה בנהיגה רשלנית וגרימת תאונת דרכים. הנאשמת לא האטה לפני מעבר החציה ופגעה בהולכת רגל כבת 70 על מעבר החציה וגרמה לה חבלה של ממש. כתוצאה מהתאונה התרסקה הברך של הנפגעת באופן שחייב ניתוח, אשפוז ושיקום ארוך, שאילץ את הנפגעת להתנהל מספר חודשים בכסא גלגלים ולאחר מכן על קביים. לקולה התחשב בית המשפט בעברה התעבורתי המקל של הנאשמת והשית עליה 10 חודשי פסילה, קנס ופסילה על תנאי.

13. **בעפ"ת (נצ') 41397-12-13 זרחי נ' מדינת ישראל**, (מיום 16.6.14), נדון ערעורו של נאשם שסטה לנתיב הנגדי וגרם לתאונת דרכים קשה בה נפצעו קשה מספר נוסעים וגם הוא. העבירה בוצעה בהיות הנאשם נהג חדש, ללא הרשעות קודמות. בית המשפט קבע כי רשלנותו של הנאשם לא היתה גבוהה אלא רגעית. צוין כי המערער נהג חדש, אך עם זאת הביעה סליחה בפני הנפגעים, וחרטה כנה, עברו נקי ועלולה להיות השלכה לעונש מאסר על עתידו הצבאי. בית משפט קמא החמיר ברכיבי הענישה האחרים וגזר על הנאשם 120 שעות של"צ, ששה חודשי מאסר על תנאי, 4 שנות פסילה בפועל, פיצויים של 22,000 ₪, התחייבות וקנס. בית המשפט המחוזי קבל את הערעור לגבי תקופת הפסילה ופסל את הנאשם ל- 11 חודשים וביטל את הפיצויים.

14. עולה מהאמור כי מתחם הענישה בעבירות עסקינן, נע בין **מאסר בפועל או מאסר בפועל, בדרך של עבודות שירות או צו של"צ** (בתוספת רכיבי ענישה נוספים), בהתחשב בנסיבות ביצוע העבירה, רף הרשלנות ותוצאות התאונה, העבר התעבורתי והנסיבות האישיות.

במקרים בהם רף הרשלנות נמוך ותוצאות התאונה אינן חמורות והעבר התעבורתי מקל, הסתפק בית המשפט בפסילה וברכיבי ענישה נוספים.

הפסילה בנסיבות מחמירות, יכול ותהא פסילה בת **36 חודשים**, ובנסיבות ביצוע עבירה שאינן חמורות ועבר תעבורתי שאינו מוכיח **פסילה בת 11 חודשים** (בנוסף לרכיבי ענישה נוספים).

הפסיקה אליה הפנתה ההגנה

15. **ת"ד 9286-05-15 מדינת ישראל נ' הוברט** (6.10.16) - הנאשם, רוכב אופנוע, אשר הסיע את נכדתו, הורשע בעבירות של התנהגות הגורמת נזק, סטיה מנתיב נסיעה (בנסיבות מחמירות), חבלה של ממש, נהיגה בחוסר זהירות וללא תעודת ביטוח. לנאשם ולנכדתו נגרמו שברים מרובים. הנכדה העידה כי היא חזרה לתפקד ומשתתפת בשעורי ספורט וביקשה שסבה לא יענש. בנסיבות שם גזר כב' השופט י' בכר על הנאשם פסילה מותנית בת 3 חודשים למשך שנתיים וקנס בסך 1,200 ₪.

אין להשליך מנסיבות אלה למקרה זה. בענייננו, אין מדובר בקרבה משפחתית דומה, והנפגע דכאן מסר כי הוא סובל מהפציעה עד היום, וביקש להשית עונש פסילה על הנאשמת.

16. לעניין נסיבות ביצוע התאונה - עסקינן בעבירות של התנהגות הגורמת נזק, סטיה מנתיב נסיעה, נהיגה בקלות ראש וגרימת חבלה של ממש. כאמור בכתב האישום, הנאשמת נהגה בקלות ראש, עת סטתה לנתיב הנגדי והתנגשה ברכב שהגיע בנתיב הנגדי וגרמה לנהגו חבלות של ממש. עסקינן בצבר חמור של עבירות, וכן בנסיבות בהן טמון סיכון

רב למשתמשי הדרך, אשר יש בהן כדי להעיד כי המסוכנות הנשקפת מהמשך נהיגתה של הנאשמת גבוהה.

החבלות הגופניות שנגרמו מהתאונה, כמתואר בכתב האישום, וכעולה מעדותו של הנהג המעורב בבית המשפט, אילצו את מר סויד לעבור מספר ניתוחים, השפיעו על מצבו הנפשי, ויש להן השלכות על מהלך חייו.

במקרים בהן נגרמות בתאונות דרכים חבלות ופציעות, ובפרט אם הן חמורות, ענישה הולמת היא הכרחית וחיונית לצורך הרתעה אישית, הרתעת הרבים ולמניעת הישנות העבירה.

17. לצד זה, לאחר שהייתי אוזן לטיעוני ב"כ הצדדים, מצאתי יש מקום להתחשב בטענת ההגנה כי במקום בו ארעה הטענה, קיים מפגע, בצדו הימני של הכביש, שיירי בטון, שלא טופל עד היום.

כך גם לא מצאתי יסוד לטענת ההגנה כי רישיונה של הנאשמת הושב לה בשל רף רשלנותה הנמוך, שכן צוין בשימוע כי רישיונה הוחזר לה, לאחר כשבוע, בשל עברה התעבורתי הנקי.

18. לעניין מצבו של הנהג המעורב בתאונה - כפי שעולה מעדותו ומחומר הראיות, מר סויד היה מאושפז החל מיום 9.6.15 ועד יום 21.6.15. מצבו הנפשי והפיזי אינו שפיר ומשפחתו, אשתו והילדים, נפגעו כתוצאה מפציעתו. הוא סובל משברים בשני הרגליים, עבר לפחות כ- 6 ניתוחים, רגלו קוצרה ב- 5 ס"מ והוא מצוי עד היום בטיפול רפואיים. לדבריו, כתוצאה מהתאונה הפסיק את עבודתו כאחראי משמרת אבטחה והוא אינו יכול להשתמש בלימודי הנהיגה שהשלים על אוטובוס ועל רכב משא כבד. מזה כשנתיים וחצי, לדבריו, הוא אינו יוצא מביתו, ונזקק לקב"מ להליכה למרחקים ארוכים.

על פניו התרשמתי כי אותותיה של התאונה עדיין ניכרים בו ובמשפחתו עד היום. הנאשמת, ללא ספק, במעשיה פגעה בערך החברתי של שמירה על ביטחון עוברי הדרך ושלמות גופם.

19. הלכה היא, כי מתחם הענישה בתאונות דרכים כולל את תוצאות התאונה. אולם לצד זה יש לשקול את נסיבותיו האישיות של הנאשם. ראה לעניין זה את דבריו של כב' השופט רענן בן יוסף בעפ"ת (ת"א) 15291-10-12 **ראובן ששון נגד מדינת ישראל** (מיום 13.12.12):

"תוצאות תאונה במישור הנזק שנגרם לנפגע הינו מרכיב חשוב ברמת הענישה...אך מנגד, גם נסיבות אישיות של נאשמים הינם כלי שיש לעשות בהם שימוש או לתת להם משקל במסגרת הענישה. נסיבות אישיות, ובהן, בין היתר התנהגותם הכללית על הכביש, המתבטאת בגיליון הרשעותיהם".

20. עברה התעבורתי של הנאשמת, הנוהגת משנת 2003, נקי לחלוטין. בנוסף, עסקינן במקרה בו הנסיבות האישיות של הנאשמת חריגות במיוחד. הנאשמת, אשר הביעה בפני חרטה כנה ועמוקה, איבדה את בתה - 7, בתאונת דרכים מול עיניה. הובא בפני כי מאז התאונה הנאשמת ובעלה פועלים למיגור תופעת הקטל בדרכים, בדרכים שונות. ניכר מעברה התעבורתי של הנאשמת ומפועלה כי התאונה בה הייתה מעורבת, אינה מאפיינת כלל את אופי נהיגתה ואת ערכיה. בעלה של הנאשמת ביקש להקל בעונשה בציינו את ההשלכות הנפשיות שעלולות להיות לשלילת רישיונה, ואת העובדה כי הנאשמת איבדה את אחיה בצבא, ואת אמא בגיל צעיר.

קביעת העונש הראוי לנאשמת

21. הענישה היא לעולם אינדיווידואלית, ועל בית המשפט לבחון, לצד מתחם הענישה המקובל, את המקרה הפרטי שבפניו ולשקול מהו העונש המתאים בהתאם לנסיבותיו האישיות של הנאשם.

22. לאחר ששמעתי את ב"כ הצדדים וטיעוניהם, שקלתי את האינטרס הציבורי, עיינתי בפסיקה, נתתי דעתי לכך שמדובר בתאונה, בה נגרמה חבלה של ממש והסיכון הרב הטמון בעבירות המיוחדות לנאשמת הוא גבוה במיוחד. מנגד, יש להתחשב בכך שבמקום התאונה קיים מפגע בכביש, עברה התעבורתי של הנאשמת נקי לחלוטין, ונסיבותיה האישיות חריגות - היא איבדה את בתה, בת ה - 7 בתאונת דרכים, ומאז היא פועלת למיגור הקטל בדרכים.

נוכח האמור, אני דנה את הנאשמת לעונשים הבאים:

1. אני דנה את הנאשמת ל- 6 חודשי מאסר וזאת על תנאי למשך 3 שנים. לבל תעבור בתקופה הנ"ל עבירה של נהיגה ללא רשיון נהיגה, או של נהיגה בזמן פסילה.

2. אני פוסלת את הנאשמת מלקבל או להחזיק ברישיון נהיגה לתקופה בת 11 חודשים.

לריצוי הפסילה, תפקיד הנאשמת את רשיונה במזכירות בית המשפט בעכו לא יאוחר מיום 1.8.18 בשעות הקבלה. הפסילה בפועל מהמועד הנ"ל, אולם תמנה רק מיום הפקדת הרישיון בפועל. אם יופקד הרישיון לפני התאריך הנ"ל, תיכנס הפסילה לתוקף ותמנה מיום ההפקדה.

לתשובת לב הנאשמת, חישוב הפסילה בפועל הינו במשרד הרישוי, וכל עוד לא דאגה הנאשמת לחישובה וקבלת רשיון נהיגה תקף הנהיגה אסורה עליה והיא עלולה להיחשב כנוהגת בזמן פסילה.

3. אני פוסלת את הנאשמת מלקבל או להחזיק ברישיון נהיגה לתקופה בת 5 חודשים, וזאת על תנאי למשך שנתיים לבל תעבור עבירה בה הורשעה או אחת העבירות המפורטות בתוספת הראשונה או בתוספת השניה לפקודת התעבורה.

4. אני דנה את הנאשמת לתשלום קנס בסך 2,500 ש"ח .

הסכום ישולם ב 5 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 2.9.18 . היה והקנס או שיעור משיעוריו לא ישולם במועד, תעמוד יתרת הקנס לפירעון מיידי.

המזכירות תנפיק שוברים בהתאם.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט המחוזי בחיפה.

ניתן היום, כ"ח תמוז תשע"ח, 11 יולי 2018, במעמד הנוכחים